

Brev till Akademien 2

Till	Svenska Akademien
Kopia	 Person
Hemlig kopia	 Person
Ämne	Räkneord

Kära Akademi

Språket går framåt och utvecklas men ibland kan man kanske behöva hjälpa det på traven. Vi säger inte längre aderton av praktiska skäl även om finlandssvenskarna försöker bibehålla detta otympliga ord. Jag har roat mig med att läsa forskning på språkets inverkan på matematikinläring och sifferminne. Det är tydligt att [t.ex.](#) kineser har en fördel av enstaviga och konsekventa räkneord. Tänk om man skulle kunna införa en räkneordsreform och påbjuda att skolor lär ut enstaviga räkneord. I särskilda sammanhang används detta redan helt naturligt. Inom dans räknar man "ett, två, tre, fyr, fem, sex, sju, ått" och i musik kan man räkna in en tolv åttondels takt "ett, två, tre, fyr, fem, sex, sju, ått, ni, ti, elv, tolv". Tretton och uppåt kan låtas vara för den här omgången men det kommer medföra vissa lättnader uppåt ändå. 24 blir [t.ex.](#) tjugofyr och skulle på sikt kunna uttalas (och stavas) tjuufyr. Multiplikationstabellen eller gångertabellen brukar praktiskt nog läras ut t.o.m. tolvans tabell. Tolv gång Fyr är Förtiått. Detta skaver kanske lite till en början i många språköron men det går fort över och fördelar och vinster är väl värda den invänjningen. En annan konsekvens är att språket blir mer konsekvent. Ett - en etta, fyr - en fyra, ti - en tia. Fyr - fyrti, ått - åtti.

mvh

Johan Henricsson
johepohe@gmail.com